

↑ Αριστερή Γωνία

Συμπτώματα «παρακομμουνιστικής» αλητείας «Καραμήτρων»...

Του
Αλέξη
Οικονόμου

<http://aristerospatriotis.blogspot.com>

Με τον Σπυρίδωνα-Άδωνι Γεωργιάδη, Βουλευτή και Γραμματέα της Κ.Ε. του ΛΑ.Ο.Σ., έχουμε αντίθετες ιδεολογικές και πολιτικές προελεύσεις.

Σήμερα ωστόσο, η ζωή, οι συνθήκες, η αγάπη για την Πατρίδα και η πολιτικά συνθέτουσα πολυσυλλεκτική ικανότητα του Προέδρου του ΛΑ.Ο.Σ. μας έχουν φέρει συναγωνιστές στο ίδιο Κόμμα, όπου, παρά τις ενστάσεις μου –εκφρασμένες ανοικτά και στον ίδιο– για το ενίοτε οξύ και επιθετικό στυλ με το οποίο προβάλλει και υπερασπίζεται τις απόψεις του, έχουμε πολύ ενδιαφέρουσες και εποικοδομητικές συζητήσεις και ανταλλαγές απόψεων, εν πλήρει Δημοκρατία και πάντοτε εντός της γενικότερης Κομματικής Γραμμής.

Γι' αυτόν ακριβώς το λόγο, θα υπερασπίσω κι εγώ –κατά τη γνωστή ρήση του Βολταίρου– το δικαίωμά του να λέει τη γνώμη του με όποιο στυλ θέλει, μ' αρέσει δε μ' αρέσει....

Γιατί στη Δημοκρατία όλες οι γνώμες και όλα τα στυλ έκφρασής τους επιτρέπονται, πλην ενός. Των ύβρεων...

Αυτός είναι ο λόγος που γράφονται αυθόρμητα αυτές οι γραμμές –χωρίς καμιά συνεννόηση ή προτροπή, εννοείται...– μετά την επίθεση που δέχτηκε πρόσφατα στη Βουλή αυτός ο Βουλευτής του ΛΑ.Ο.Σ. από κάποιον προγαστορα «Καραμήτρο» (η Καραθανασόπουλο...) «βουλευτή» του ΚΚΕ...

Ο οποίος, εντός Κοινοβουλίου, τόλμησε και τον αποκάλυψε «αλήτη» (!) σε απάντηση ισχυρά επικριτικών, αλλά κόσμο εκφρασμένων απόψεών του για θέσεις και στάσεις του ΚΚΕ στο παρελθόν.

Ο υπογράφων θυμάται την αυστηρή απαγόρευση που επέβαλλε παλαιότερα το ΚΚΕ σε όλα τα μέλη και στελέχη του για υβριστικές και προκλητικές συμπεριφορές προς οποιονδήποτε, με οποιοδήποτε πρόσχημα: «Ας σας βρίζουν, ας σας χτυπούν. Εσείς δεν θα ανταποδίδετε ΠΟΤΕ σε αυτό το επίπεδο, αλλά θα απαντάτε ΠΑΝΤΟΤΕ με πολιτικούς όρους».

Και θλιβόμαστε –ως προερχόμενοι ακριβώς από το χώρο του ΚΚΕ...– γι' αυτήν την εντός Κοινοβουλίου κατάντια του ιστορικού αυτού Κόμματος –με τα ηρωικά κατορθώματα, αλλά και τα εγκληματικά λάθη...

Που με την τακτική του «άλλα λόγια ν' αγαπιόμαστε», ή τα γνωστά περί «εμετικού αντικομμουνισμού», δεν απαντά σε συγκεκριμένα ερωτήματα ή θέματα που εξακολουθούν να είναι ανοικτά, νομίζοντας ότι, «φυγχαναλύοντας» αντί απαντώντας, θα διατηρήσει το απυρόβλητο σε κάθε ιδεολογική ή πολιτική πίεση, ή νό-

μιμη λεκτική πολεμική, συνηθέστατη άλλωστε ακόμη και στους κλασσικούς του Μαρξισμού (π.χ. Λένιν κατά Κάουτσκι κλπ).

Λοιπόν, αν ο προγαστωρ υβριστής «Καραμήτρος»–Καραθανασόπουλος δεν ξέρει να φέρεται στο Κοινοβούλιο –στο οποίο το ΚΚΕ σκοτώθηκε να μπει, για να το καταργεί υβρίζοντας από τα μέσα...– ας τον βοηθήσουμε εμείς να καταλάβει τι σημαίνει (και πολιτική) αλητεία:

● Αλητεία σημαίνει να συντάσσεται το 1922 με τους Κωνσταντινικούς, που φώναζαν «Ούκαδε! Ούκαδε!» και να οδηγείς στη Μικρασιατική καταστροφή που άφησε 1,5 εκατομμύριο Έλληνες –όχι πλουτοκράτες...– ερείπια στα βράχια της Πειραιϊκής και των νησιών.

● Αλητεία σημαίνει να συντάσσεται με το σύμφωνο Μολότοφ–Ρίμπεντροπ που τσάκισε τα μισά Κομμουνιστικά Κόμματα στην Ευρώπη στο Β' Πόλεμο, εξομοιώνοντας αυτή την επίσημη Κρατική Σοβιετική Γραμμή με τα άτυπα και εξατομικευμένα συμπτώματα «αστών» δόσιλογων και μαυραγοριτών συνεργατών των Γερμανών.

● Αλητεία σημαίνει να καταγγέλλεις τον πρωτοκαπετάνιο Άρη Βελουχιώτη με το σύνθημα «Ούτε ψωμί, ούτε νερό στο δηλωσία Κλάρα–Μιζέρια» όταν έδινε τη μάχη του κατά του κατακτητή, και να τον οδηγείς στην αυτοκτονία.

● Αλητεία είναι να καταγγέλλεις τον

Πλουμπίδη σαν χαφιέ και πράκτορα, ακόμη κι όταν εκτελείτο από τα μετεμφυλιακά αποσπάσματα.

Αλητεία είναι να πεθαίνει από τα βασανιστήρια στις ρουμανικές φυλακές ο Κ. Καραγιώργης, ηγετικό στέλεχος του ΚΚΕ και αρχισυντάκτης του «Ριζοσπάστη», επειδή διαφώνησε με την ηγεσία στον εμφύλιο πόλεμο.

● Αλητεία είναι να οδηγείς το ΚΚΕ σε διάσπαση το 1968, εντός δικτατορίας, αποτυγχάνοντας να τα βρεις με τους ίδιους τους συντρόφους σου, εσύ που θέλεις να «ενοθούν οι προλετάριοι όλου το κόσμου» (αλλά όχι και οι αριστεροί του, ε, μην το παρακάνουμε σε ένωση...)

● Αλητεία είναι να καταγγέλλεις ως «προβοκάτσια» την εξέγερση του Πολυτεχνείου το 1973, κι ύστερα να την καπελώνεις και να την ιδιοποιείσαι...

● Αλητεία είναι να υπογράφετε το 1975 στον Άρειο Πάγο δήλωση απάρνησης της ανατροπής του καθεστώτος με βίαια μέσα και επιβολής δικτατορίας όποιου τύπου, για να νομιμοποιηθείς, και σήμερα να λες ότι θα αγνοήσεις τους Νόμους και ότι δεν αναγνωρίζεις το Σύνταγμα, επειδή δεν το ψήφισες...

● Αλητεία είναι να κάνεις συγκυβέρνηση με τη ΝΔ το 1990, αφήνοντας άναυδη την Αριστερά όλου του πλανήτη, ίσα-ίσα για να στείλεις στη φυλακή τον Ανδρέα Παπανδρέου, ως κύριο αντίπαλο –αυτόν, όχι τη Δεξιά!...

● Αλητεία είναι να βάζεις το ΠΑΜΕ να λέει, καταλαμβάνοντας με τους μπράβους του τα λιμάνια: «Και τι έγινε; Δε θα πάνε οι πλουτοκράτες στη Μύκονο!... Οι εργάτες δεν κάνουν διακοπές!...»

Σου φτάνουν αυτά, ή μήπως θες κι άλλα παραδείγματα πολιτικής –αλλά και προσωπικής– αλητείας, «κύριε» Καραθανασόπουλε, έτσι για να μαθαίνεις την έννοια των λέξεων;

Ή μήπως όταν βγεις σηκωτός από τη Βουλή, την επόμενη φορά που θα βρῖσεις χυδαία (απαγορευόμενο από τον Κανονισμό, έτσι Φίλιππε Πετσάλνικε!), θα ακουστεί από όλες τις πτέρυγες, πλην ΚΚΕ:

«Πού σε πάνε, ρε Καραμήτρο;»

Αγρότες μόνοι... ψάχνονται!

Ο αγροτικός τομέας αργοπεθαίνει. Ανίκανος να εκσυγχρονισθεί και χωρίς όραμα, δεν μπορεί καλύψει τις ανάγκες της χώρας σε αγροτικά προϊόντα. Οι αγρότες είναι δέσμιοι αναχρονιστικών αντιλήψεων και με σχεδόν μοναδικό ενδιαφέρον την είσπραξη των επιδοτήσεων εγκατέλειψαν την ποιοτική παραγωγή και την αναβάθμιση των προϊόντων τους. Η κατάσταση είναι άσχημη περισσότερο από κάθε άλλη φορά. Άσχημη και επικίνδυνη.

Αυτό το οποίο όμως είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό για τον αγροτικό κλάδο είναι η σχεδόν ταυτόχρονη ανακοίνωση για την πώληση της Αγροτικής Τράπεζας, ΑΤΕbank πλέον, και της ΔΕΗ. Αυτές οι δύο επιχειρήσεις είναι οι βασικοί αρωγοί των αγροτών και η ιδιωτικοποίησή τους αλλάζει σημαντικά όχι τα δεδομένα, αλλά τους θεσμούς.

Παρατηρήσεις οι αγρότες τόσο από τον δικομματισμό, για τον οποίο αποτελούσαν δεξαμενή ψηφοφόρων, όσο και από τους αγροτοσυνδικαλιστές τους, αδυνατούν να αντιληφθούν την κρισιμότητα της καταστάσεως. Παρατηρήσεις οι αγρότες τόσο από τον δικομματισμό, για τον οποίο αποτελούσαν δεξαμενή ψηφοφόρων, όσο και από τους αγροτοσυνδικαλιστές τους, αδυνατούν να αντιληφθούν την κρισιμότητα της καταστάσεως. Φυσικά, αυτή τους η αδράνεια θα πληρωθεί πολύ ακριβά από τους ίδιους στο άμεσο μέλλον και τότε το κλείσιμο των δρόμων δεν θα τους ωφελεί διότι το κράτος θα είναι ουδέτερο.

Στην κρισιμότερη περίοδο

Ο αγροτικός κόσμος βρίσκεται στην κρισιμότερη περίοδο από την ίδρυση του ελληνικού κράτους. Οι χρεωμένοι αγρότες, και είναι πάρα πολλοί αυτοί, τι θα κάνουν; Θα καθούν περιουσίες. Δημιουργούνται συνθήκες για την ανάδειξη νέων τσιφλικάδων. Οι νέοι τσιφλικάδες θα είναι πλέον πολυεθνικές εταιρείες. Και όλα αυτά γίνονται επί σοσιαλισμού! Ήδη στον νομό Λαρίσης εμφανίστηκε αγγλική εταιρεία η οποία ενδιαφερόταν για την αγορά όλης της αγροτικής γης τριών χωριών. Ο πατέρας του σημερινού πρωθυπουργού γιόρταζε στο χωριό Κυψέλη (τουρκιστί Κιλελέρ) την εξέγερση των κολίγων και ο ΓΑΠ ετοιμάζει το πάρτι των ολίγων. Στην αγροτιά ο πατριωτικός παρεμβατισμός που προτείνει ο πρόεδρος του ΛΑ.Ο.Σ. πρέπει να γίνει σήμερα. Αύριο θα είναι αργά.

Οι επιδοτήσεις σιγά-σιγά θα τελειώσουν. Το αγροτικό εισόδημα θα περιοριστεί ακόμη περισσότερο. Το κράτος αποσύρεται υπέρ των ιδιωτών και οι αγρότες έχουν εγκαταλειφθεί στην διεθνή αγορά μόνοι τους, και ψάχνονται.

ΧΡ.ΜΑΝΤΖ.